

poz. 27) nawet w przypadku wyznaczenia go na stanowisko służbowe w innej miejscowości.

4. Ograniczeń z art. 61 prawa o ustroju adwokatury nie stosuje się do adwokatów i aplikantów adwokackich, powołanych na podstawie ust. 1^a.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej i Ziemi Odzyskanych.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1947 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziemi Odzyskanych:

Władysław Gomułka

22

DEKRET

z dnia 3 stycznia 1947 r.

o zmianie dekretu o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W dekrete z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) wprowadza się następujące zmiany:

1. Tytuł otrzymuje brzmienie:

„O zasiłkach i pomocy dla ofiar wrogów demokratycznego ustroju Polski“.

2. Art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Prawo do zasiłków i pomocy na podstawie niniejszego dekretu przysługuje:

1) osobom, które w związku ze swoją działalnością urzędową, polityczną lub społeczną doznały stałego lub czasowego uszkodzenia zdrowia w stopniu powodującym ich całkowitą lub częściową niezdolność do pracy zarobkowej na skutek aktów terrorystycznych wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego;

2) pozostałym po osobach, które poniosły śmierć w warunkach wymienionych w pkt 1 oraz pozostałym po tych osobach, które w dniu śmierci korzystały lub miały prawo korzystania z zasiłków na podstawie pkt 1^a.

3. Art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Za pozostałych w rozumieniu pkt 2 art. 1 uważa się:

a) wdowę, chociażby związku małżeńskiego nie zawarto w formie prawem przepisanej, jeżeli pozostawała w trwałej wspólnocie małżeńskiej z poległym lub zmarłym;

b) dzieci urodzone z małżeństwa, uprawnione, przysposobione oraz dzieci poza-mażeńskie i pasierbów do 18 roku życia, a jeżeli kształcą się w szkołach średnich, wyższych lub zawodowych — do 25 roku życia;

c) inne osoby niezdolne do pracy zarobkowej, które pozostawały na wyłącznym utrzymaniu osoby poległej lub zmarłej“.

4. Art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Osobom wymienionym w pkt 1 art. 1 przysługuje prawo do zasiłków w wysokości, którą ustali komisja kwalifikacyjna, biorąc pod uwagę stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej i zarobek poszkodowanych przed doznaniem uszkodzenia zdrowia.

Osobom wymienionym w art. 2 lit. a) służy prawo do zasiłków w wysokości 60% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osobom wymienionym w art. 2 lit. b) i c) służy prawo do zasiłków w wysokości 40% wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Łączna kwota zasiłków przypadających osobom pozostałym (art. 2) nie może przekraczać podwójnego wynagrodzenia urzędnika państwowego X grupy uposażenia.

Osoby wymienione w art. 2 lit. a) i b) oraz wdowcy odpowiadający warunkom wymienionym pod lit. c) tegoż artykułu mają pierwszeństwo przed rodzicami, rodzice zaś przed innymi uprawnionymi osobami.

W przypadkach, gdy uprawnionym z mocy niniejszego dekretu służy także z jakiegokolwiek innego tytułu zaopatrzenie ze Skarbu Pań-

stwa, monopolu lub przedsiębiorstwa państwowego albo instytucji ubezpieczeń społecznych, uprawniony ma prawo wyboru”.

5. W art. 7 wyrazy: „wdowy i sieroty po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Państwa Polskiego art. 1” zastępuje się wyrazami: „osoby wymienione w art. 1”.

6. W art. 7 lit. b) po wyrazach: „do pracy, w otrzymywaniu” dodaje się wyraz: „koncesji”.

7. W art. 8 wyrazy: „zaopatrywania i zasiłków” zastępuje się wyrazami: „zasiłków i pomocy”.

8. W tymże art. 8 dodaje się ustęp drugi w brzmieniu:

„Komisje kwalifikacyjne ustalają stopień utraty zdolności do pracy zarobkowej w trybie określonym w rozporządzeniu Ministra Pracy i Opieki Społecznej wydanym w porozumieniu z Ministrem Zdrowia”.

9. W art. 9 wyraz „oraz” zastępuje się przecinkiem, a po wyrazie „Handlu” dodaje się wyrazy „oraz Ziem Odzyskanych”.

Art. 2. Upoważnia się Ministra Pracy i Opieki Społecznej do ogłoszenia jednolitego tekstu dekretu z dnia 13 listopada 1945 r. o zasiłkach i pomocy dla wdów i sierot po ofiarach wrogów demokratycznego ustroju Polski (Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 294) z uwzględnieniem zmian wprowadzonych niniejszym dekretem.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrami: Administracji

Publicznej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu, Zdrowia, Oświaty, Przemysłu, Apropowizacji i Handlu oraz Ziem Odzyskanych.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Eugeniusz Czerwinski

w/z Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Gembowski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Kadkiewicz

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Zdrowia:

Tadeusz Michejda

Minister Oświaty:

Czesław Wycech

w/z Minister Przemysłu:

Eugeniusz Szyr

Minister Apropowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

23

DEKRET

z dnia 3 stycznia 1947 r.

o uregulowaniu ubezpieczeń rzeczowych i osobowych.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1. Wykonywanie działalności ubezpieczeniowej w zakresie ubezpieczeń rzeczowych i osobowych wymaga zezwolenia władzy nadzorczej.

2. Zezwolenie może być udzielone jedynie: państwowym, prawnopublicznym bądź spółdzielczym zakładom ubezpieczeń.

3. Mocą niniejszego dekretu otrzymują zezwolenia na dalszą działalność ubezpieczeniową w zakresie ustalonym w tym dekrete:

a) Towarzystwo Reasekuracyjne „Warta” Sp. Akc. w Warszawie,

b) Powszechny Zakład Ubezpieczeń Wzajemnych.

4. Władzą nadzorczą w rozumieniu niniejszego dekretu jest Minister Skarbu.

Art. 2. 1. Krajowe i zagraniczne prywatne zakłady ubezpieczeń bez względu na swoją formę prawną tracą prawo do wykonywania dalszej działalności ubezpieczeniowej.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy Towarzystwa Reasekuracyjnego „Warta” Sp. Akc. w Warszawie.

3. Zatwierdza się zarządzenia władzy nadzorczej, mocą których zakładom ubezpieczeń wymienionym w ust. 1 cofnięto po wyzwoleniu kraju zezwolenie na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej.